

Arrest

nr. 51 300 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 17 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Armenië en van Armeense etnische origine te zijn. U werd geboren op 18 januari 1974 te Jerevan, Armenië, waar u ook steeds gewoond hebt. U stelt uw land te hebben verlaten omwille van de volgende redenen.

Uw politiek engagement begon bij de Armeense presidentsverkiezingen van februari 2008. In augustus 2008 werd u lid van de maatschappelijk geëngageerde organisatie 'NPO'. Deze organisatie is geen politieke partij in de strikte zin van het woord, maar een beweging die onder andere streeft naar het bevorderen van democratische waarden, non-discriminatie, het sensibiliseren van problemen van jongeren. Uw activiteiten waren zeer uiteenlopend: uitdelen van eten en drinken tijdens betogingen, ordehandhaving tijdens manifestaties, verspreiden van folders, fondsenwerving, enz. Omdat deze organisatie aanleunde bij de oppositie kreeg u problemen met aanhangers van de

regeringspartij, de Republikeinse Partij van Armenië (HHK). Zo werd u bijvoorbeeld gehinderd in het aanvragen van vergunningen voor uw zaak of bij het bekomen van leningen bij de bank.

In het kader van de gemeenteraadsverkiezingen in Jerevan van 31 mei 2009 besloot uw organisatie (NPO) samen te werken met het 'Helsinki Association of Armenia' (HAA). De NPO zou een 17-tal verkiezingswaarnemers voordragen die in naam van de HHA zouden toekijken op het eerlijke verloop van de verkiezingen. U was één van die waarnemers.

Op 31 mei 2009, de verkiezingsdag, was u getuige van kiesfraude door aanhangers van de regeringspartij 'HHK'. Aan de ingang van stembureau '1/16' in de Avan-wijk te Jerevan, zag u hoe een burger een reeds ingevulde stembrief samen met wat geld kreeg toegestopt. U filmde deze handeling met uw GSM. Toen u de burger naar binnen volgde in het stembureau, bleek deze na confrontatie de feiten toe te geven. De voorzitter van het kiesbureau weigerde echter akte te nemen van de kiesfraude. Samen met een vertrouwenspersoon van de oppositiepartij 'HAK' stelde u dan zelf een rapport op van de fraude. Aanhangers van de HHK drongen het stembureau binnen en begonnen herrie te schoppen. Een politieagent kwam tussenbeide en stelde een proces verbaal op van het incident, met getuigenissen van u, de vertrouwenspersoon en de burger in kwestie.

U verliet het stemlokaal om de bewijzen van de fraude, uw film en de akte, aan uw organisatie te gaan overhandigen. Op straat werden de bewijzen u echter hardhandig afgepakt door dezelfde personen die de burger hadden betaald voor zijn stem. Na overleg met de leden van uw organisatie besloot u om een klacht in te dienen bij de politie. Omdat er op het politiekantoor geen bevoegde agent aanwezig was liet u een bericht voor de commissaris achter, maar kreeg u geen formele bevestiging dat uw klacht ontvangen was. U stelt dat uw organisatie NPO de incidenten van de fraude en de aanval ook meldde aan de HAA.

Op 1 juni 2009 kreeg u thuis bezoek van enkele mannen die u probeerden te intimideren om uw aanklacht te laten vallen. U ging dit incident echter niet melden bij de politie. Op 2 juni 2009 werd uw vader door dezelfde mannen hardhandig aangepakt, met de boodschap dat u uw klacht moest laten vallen. In het ziekenhuis tekende een politieagent uw verklaringen op. Omdat uw vader de namen van enkele van de aanvallers kende, ging u zelf ook nog eens naar het politiekantoor om dit aan te geven.

Op 4 juni 2009 ontving u een convocatie om u als getuige te melden bij het politiekantoor in verband met het incident van kiesfraude. Op het kantoor werd u echter de huid vol gescholden door de politiecommissaris, die u beschuldigde van zelf kiesfraude te hebben gepleegd. De commissaris vertelde u dat de bewijzen tegen u onderzocht zouden worden, zonder specifiek in details te treden, en liet u een uitreisverbod ondertekenen. U ging voor overleg naar uw organisatie (NPO), waarop beslist werd om de burger en de vertrouwenspersoon van de oppositie te vinden om te getuigen in uw voordeel. De vertrouwenspersoon van de oppositie bleek onvindbaar en toen u de burger lokaliseerde, bleek dat deze onder druk van de HHK leden en de politie verklaard had dat u de fraude in elkaar had gezet.

Op 5 juni 2009 deed de politie een huiszoeking in uw woning, waar ze blanco stembrieven ontdekten die zagezegd aan u toebehoorden. Uw moeder moest in uw afwezigheid een proces verbaal met de vaststellingen van de huiszoeking ondertekenen. De politie liet ook een convocatie achter die stelde dat u zich de volgende dag diende aan te melden op het bureau. Na consultatie met een advocaat besliste u zich niet te melden op het politiekantoor, omdat gezien de vervalste bewijslast u ongetwijfeld zou worden gearresteerd. U ging die avond ook niet naar huis, maar bleef bij een vriendin slapen. Op 6 juni 2009 kwam de politie bij u thuis om u te komen halen, gezien u niet op de oproeping was ingegaan. U besloot daarop het land te verlaten, vooraleer een opsporingsbevel dit onmogelijk zou maken.

Op 7 juni 2009 verliet u per vliegtuig Armenië voor Moskou. U verbleef een tijd in Moskou om te kijken hoe de toestand in uw land evolueerde. Toen bleek dat de politie bij u thuis bleef langskomen, besliste u te vluchten naar Europa. Uw oom bracht u op 26 juni 2009 tot in Wit-Rusland, waar u overstapte in een auto van een koppel dat u naar België zou brengen. U kreeg controle aan de grens met Polen, maar omdat de chauffeur van de auto over een vervalst visum of een vervalst paspoort op uw naam beschikte, leverde dit geen problemen op. U kwam aan in België op 1 juli 2009 en vroeg er dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

U verklaart te vrezen dat u in Armenië zult worden berecht op basis het verstoren van de kiesgang en op basis van gefabriceerde aantijgingen van verkiezingsfraude. Omdat u melding had gemaakt van onregelmatigheden op de verkiezingsdag op 31 mei 2009, en u daar geen bewijzen van kon voorleggen gezien u die waren ontnomen, vreest u een aanklacht voor verstoring van de werking van de kiescommissie en laster jegens de regeringspartij 'HHK'. Omdat de burger onder druk van de politie tegen u getuigde en omdat de politie zagezegd blanco stembiljetten bij u thuis aantrof, vreest u beschuldigd te worden van kiesfraude. Verder vreest u aangepakt te zullen worden door de aanhangers van de regeringspartij HHK.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier (CEDOCA, 'antwoorddocument ARM2010-038'), blijkt echter ontegensprekelijk dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is. Deze informatie is afkomstig van Mikhael Danielyan, de voorzitter van de 'Helsinki Association of Armenia' (HAA), de organisatie die u accrediteerde als verkiezingswaarnemer.

Uit deze informatie blijkt dat u inderdaad door de Helsinki Association of Armenia werd geaccrediteerd als verkiezingswaarnemer, samen met verschillende andere leden van uw organisatie NPO. Hoewel u als voorbereiding op uw taak als verkiezingswaarnemer een opleiding moest volgen, hebt u zich nooit aangemeld bij de HAA (de accreditaties werden u dan opgestuurd). Dit is manifest in tegenspraak met uw bewering dat u deze opleiding wél zou gevolgd hebben. U vertelde immers dat u in mei 2009 in de loop van enkele weken meerdere malen een opleiding volgde in het kader van uw opdracht als waarnemer (CGVS, p. 11). Bovendien verklaart M. Danielyan, dat de HAA geen enkele weet heeft van problemen die zich zouden voorgedaan hebben met leden van uw organisatie NPO op de verkiezingsdag van 31 mei 2009, noch van eventuele latere vervolging door de Armeense autoriteiten. Dit lijkt tegenstrijdig met uw verklaring dat uw eigen organisatie (NPO) de Helsinki Association of Armenia zou ingelicht hebben over uw situatie, nadat u hen op de hoogte had gesteld van uw problemen (CGVS, p. 15). M. Danielyan voegt hier aan toe, dat indien geaccrediteerde waarnemers van de HAA, of zelfs andere personen zoals leden van de oppositie, door de autoriteiten zouden vervolgd worden in het kader van de verkiezingen van 31 mei 2009, de HAA daar zeker van op de hoogte zou zijn. In het geval van A. H. (...), een medewerker van de HAA die effectief problemen kende, beschikt de HAA bijvoorbeeld over alle informatie met betrekking tot zijn zaak. De vaststelling dat de HAA absoluut geen weet heeft van het feit dat u, omwille van uw functie als waarnemer tijdens de verkiezingen, vervolgd zou worden door de autoriteiten, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aan.

Om uw vervolging door de autoriteiten te bewijzen, legt u de Belgische asielinstanties een convocatie voor van de Districtspolitie van Nor-Nork dd. 05/06/2009. U verklaarde dat de Districtspolitie deze convocatie, waarbij u wordt opgeroepen voor een ondervraging in het kader van een onderzoek naar verkiezingsfraude, achterliet nadat er op 5 juni 2009 een huiszoeking bij u thuis werd verricht (CGVS, p. 18). De authenticiteit van dit document kan echter ernstig worden betwijfeld. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat in Armenië enkel de 'Special Investigative Service' (SIS) bevoegd is voor onderzoek naar zaken die verband houden met de verkiezingen. In geen geval is dit de bevoegdheid van de Districtspolitie. Deze informatie werd bovendien bevestigd door M. Danielyan. Deze vaststelling, gekoppeld aan uw eerdere ongeloofwaardige verklaringen, ondergraaft de authenticiteit van dit document dan ook volledig.

Voor de volledigheid kan hier nog aan worden toegevoegd, dat u een gebrek aan kennis toont ten opzichte van uw situatie in Armenië. Hoewel u beweert dat de politie nog steeds aan huis komt, kunt u geen antwoord geven op de vraag of er in Armenië een officieel opsporingbevel tegen u loopt. U stelt dat Armen, de leider van de NPO, u niet kon vertellen of dit al dan niet het geval was (CGVS, p. 19). Het is echter niet geloofwaardig dat de leider van een NGO die zich met mensenrechten bezighoudt, niet zou weten of één van zijn leden al dan niet door de politie wordt opgespoord. Bovendien toont u ook een absoluut gebrek aan interesse ten overstaan van de afwikkeling van uw problemen in Armenië. Van iemand die zijn land moet verlaten omwille van bepaalde vervolgingsfeiten kan immers verwacht worden dat die persoon blijk geeft van interesse over het verdere verloop van de persoonlijke situatie in het thuisland. Het feit dat u op geen enkele andere manier hebt proberen informeren naar uw situatie, bijvoorbeeld door rechtstreeks contact op te nemen met de Helsinki Association of Armenia, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder aan.

Het attest van de Helsinki Association of Armenia en de waarnemersbadge voor de gemeenteraadsverkiezingen bevestigen dat u tijdens de verkiezingen van mei 2009 het statuut van waarnemer had, wat gezien de informatie die het Commissariaat-generaal heeft verkregen niet wordt betwijfeld. Deze documenten kunnen, zeker gezien bovenstaande vaststellingen, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. De lidkaart van de organisatie NPO kan uw beweerde problemen evenmin staven. Uw geboorteakte, uw werkboekje en de domiciliebewijzen staven uw identiteit, die in deze beslissing echter niet betwist wordt. De foto's en de DVD betreffende de manifestaties van de oppositie bevatten enkel algemene informatie en ondersteunen uw individuele relaas niet. Uit het door u voorgelegde medische attest dd 21 april 2009 tenslotte blijkt dat u zich een aantal keren met gezondheidsklachten tot polikliniek nr. 12 in Jerevan zou hebben gericht. In dit attest, waarin staat dat u lijdt aan stress en wordt doorverwezen voor verder onderzoek, wordt echter niets vermeld over de oorzaak van uw gezondheidsklachten.

Bijgevolg dient er geoordeeld te worden dat er aan de feiten waarop u zich beroept om de vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van

ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen, geen geloof kan gehecht worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending aan van de materiële motiveringsplicht, beroept verzoekster zich op een attest opgesteld door de NPO waarin haar verklaringen worden bevestigd. Er blijkt volgens verzoekster uit dat zij wel degelijk vervolgd werd omwille van haar politieke overtuiging en meer specifiek omwille van haar activiteiten in het kader van de verkiezingscampagne waarin zij als waarnemer optrad voor de NPO. Het gegeven dat de heer Mikhael Danielyan, voorzitter van de "Helsinki Association of Armenia" (HAA), hiervan niet op de hoogte blijkt te zijn geweest, kan hieraan geen afbreuk doen. De organisatie NPO is een studentenorganisatie die niet verbonden is aan de HAA, zodat deze laatste niet op de hoogte kan zijn van alle activiteiten die door de NPO worden ingericht.

2.2. De Raad stelt vast dat het zogenaamde attest van de NPO van 10 mei 2010 een fotokopie van een faxbericht is. Welnu, aan dergelijke gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie kan geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Voor het overige betwist verzoekster de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet, laat staan dat zij een concreet element bijbrengt dat deze vaststellingen weerlegt of er een aannemelijke verklaring voor geeft. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden, die de Raad beaamt en overneemt.

2.3. Het enig middel is ongegrond. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER